

P22. Διερεύνηση της αποτελεσματικότητας μεθόδων βασιζόμενων σε ερεθίσματα αφής/νοήματα, κατά τη θεραπεία της αναπτυξιακής λεκτικής δυσπραξίας

Νικητοπούλου Χ.¹, Κοκμοτός Π.²

Λογοθεραπεύτρια MSc¹, ²Λογοθεραπευτής MSc, Εταιρεία Ειδικής Αγωγής Προσέγγιση

Σκοπός: Η Παιδική Απραξία της Ομιλίας, αποτελεί μια νευρολογική διαταραχή της ομιλίας, κατά την οποία η ακρίβεια και η συνοχή των αρθρωτών επηρεάζονται σε ιδιαίτερα αισθητό βαθμό, χωρίς όμως την ύπαρξη νευρομυικών ελλειμμάτων. Οι δυσκολίες στον σχεδιασμό, οργάνωση και εκτέλεση των διαδοχοκινήσεων, οδηγούν στην εμφάνιση λαθών κατά την παραγωγή της ομιλίας, καθώς και στη διαταραχή της προσωδίας (ASHA, 2007). Η Υποστηρικτική και Εναλλακτική επικοινωνία (Υ.Ε.Ε.) είναι «ένα σύνολο διαδικασιών με τις οποίες οι επικοινωνιακές δεξιότητες ενός ατόμου μπορούν να μεγιστοποιηθούν με σκοπό τη λειτουργική και αποτελεσματική επικοινωνία. Συνεπάγεται την υποστήριξη ή αντικατάσταση του φυσικού λόγου και /ή τη γραφή με υποβοηθούμενα (π.χ. σύμβολα επικοινωνίας με εικόνες, σχέδια και απτά αντικείμενα) και/ή με μη υποβοηθούμενα σύμβολα (π.χ. σήματα με τα χέρια, χειρονομίες και δακτυλικό αλφάβητο). Τα τελευταία χρόνια χρησιμοποιούνται θεραπευτικές τεχνικές για παιδιά με λεκτική δυσπραξία, οι οποίες βασίζονται στις αρχές κινητικής μάθησης της ομιλίας. Οι μέθοδοι των στοχευμένων υποδείξεων με την αφή (π.χ. Touch n' say, cued articulation, SIMATA) περιγράφονται ως συστηματικές προσεγγίσεις για τη βελτίωση των κινητικών ικανοτήτων στην παραγωγή φωνημάτων (Bashir, Grahamjones & Bostwick, 1984). Η παρούσα έρευνα, διερευνά την αποτελεσματικότητα μεθόδων που χρησιμοποιούν ερεθίσματα αφής ή νοήματα.

Μέθοδος: Στην έρευνα συμμετείχαν 5 παιδιά ηλικίας 4.10, 5, 5.7, 5.8, 6 ετών αντιστοίχως, εμφανίζοντας μη συστηματικά λάθη στην ομιλία τους, καθώς και έντονες δυσκολίες κατά την διαδοχοκίνηση. Σε κάθε παιδί εφαρμόστηκε εξατομικευμένο θεραπευτικό πρόγραμμα, το οποίο συμπεριλάμβανε ασκήσεις λεκτικής και μη διαδοχοκίνησης, καθώς και ερεθίσματα αφής και νοήματα. Η παρέμβαση αφορούσε μία συνεδρία την εβδομάδα σε διάστημα έξι μηνών. Τα παιδιά αξιολογήθηκαν στην έναρξη και τη λήξη του θεραπευτικού προγράμματος.

Αποτελέσματα: Οι συμμετέχοντες εμφάνισαν σημαντικά δείγματα βελτίωσης. Αισθητή ήταν η μείωση των λαθών στην ομιλία και κατ' επέκταση η ενίσχυση της καταληπτότητάς τους.

Συμπεράσματα: Τα συστήματα που χρησιμοποιούν ερεθίσματα αφής ή νοήματα είναι είναι πολύ βοηθητικά στη θεραπεία της λεκτικής δυσπραξίας. Συγκεκριμένα συμβάλλουν στη μείωση των μη συστηματικών λαθών που χαρακτηρίζουν την ομιλία παιδιών, με στοιχεία λεκτικής δυσπραξίας, στην αναδιοργάνωση του φωνολογικού τους συστήματος, καθώς και στην αρτιότερη αυτοματοποίηση των ήχων, στον αυθόρμητο λόγο.